

oesken

NR. 10-12 • 5. ÅRGANG • DECEMBER 1951

PERSONALE

PHILIPS

Ansættelser:

- 1. sept. 1951 frk. Inge Knudsen, korrespondent, spec. afd. I.
- 25. sept. 1951 frk. Anne-Lise Olsen, aspirant, Hollerith-afd.
- 1. okt. 1951 frk. Tove Larsen, aspirant, Hollerith-afd.
- 16. novb. 1951 frk. Grethe Mallings, kontorist, afd. L.K.
- 1. dec. 1951 fru Mini Larvig, korrespondent, spec. afd. I.

ASAS:

- 15. sept. 1951 frk. Aase Corlin, reklame-afd.
- 24. okt. 1951 fru Aase Børgesen, telefonbord.
- 26. okt. 1951 fru Inge Røssel, fakturaafd.
- 1. novb. 1951 frk. Ågot Hjorth, radio afd.

REPAX:

- 22. okt. 1951 Bjørn Hansen, værkstedet.

REPAX:

Genansættelse:

- 27. okt. 1951 Tonny Båth.

PHILIPS:

Fratrædelser:

- 31. august 1951 fru Annie Norma Nielsen, Hollerith-afd.
- 30. sept. 1951 frk. Mette Blom, afd. L.K.
- 31. okt. 1951 Otto Larsen, afd. H.B.
- 30. novb. 1951 fru Erna Willmann, afd. D.B.
- 30. nov. 1951 fru Inge Elmquist, Hollerith-afd.
- 31. december 1951 fru Inge Kjær, Hollerith-afd.
- 31. jan. 1952 fru Bithe Høst Olsen, afd. L.K.

ASAS:

- 14. sept. 1951 fru Elna Roth, reklameafd.
- 28. sept. 1951 frk. Birte Sørensen, fakturaafd.
- 30. sept. 1951 Karl Johansen, lager, København.
- 13. okt. 1951 Preben Lindbo, fakturaafd.
- 24. okt. 1951 fru Jytte Nielsen, radio afd.
- 31. okt. 1951 P. H. Nielsøe, radio afd.
- 31. okt. 1951 fru G. Ravn, neon tegnestue.

POPE:

- 29. sept. 1951 frk. A. Rømerdal.
- 31. okt. 1951 fru Inge Svendsen.

REPAX:

- 13. okt. 1951 frk. Rita Fagerberg, kontorist.

FINAX:

- 27. okt. 1951 fru Henni Andersen.
- 31. dec. 1951 fru Anna Hindborg Jensen.
- 31. januar 1952 fru Aase Nielsen.

Hjemvendt fra militærtjeneste:

ASAS:

- 25. okt. 1951 Peter Thonning, H.B.
- 25. okt. 1951 Idor Fagerstrøm, H.B.

Omflytning:

- 1. novb. 1951 assistent I. Fagerstrøm fra ASAS til Ph. H.B.

ASAS:

Bryllupper:

- 28. sept. 1951 indgik Per Bjørnholt, Aarhus afd., ægteskab med frk. Dora Lauritzen.
- 28. sept. 1951 indgik ing. H. Bekkevold ægteskab med frk. Inger-Merete Gundelach-Pedersen.

POPE:

Sølvbryllup:

- 5. novb. 1951 chauffør K. Olsen og frue.

Instruktionsforedrag

De tidligere gennemførte instruktionsforedrag for alle interesserede, vil på grund af bedriftsværn-uddannelse og de tilsluttede specialkursus og øvelser, blive udsat til efter nytår.

Fabriksbesøg

Funktionærer, som endnu ikke har haft lejlighed til at besøge fabriken, kan træffe aftale om et besøg ved henvendelse til PHILIPS personalekontor.

FORSIDEN

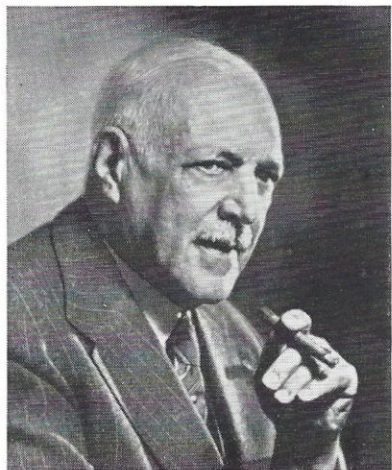
viser et fotografi af lampefabrikens nyeste udvidelse:

Dværglampegruppen

DR. A. F. PHILIPS

14. MARTS 1874

7. OKTOBER 1951

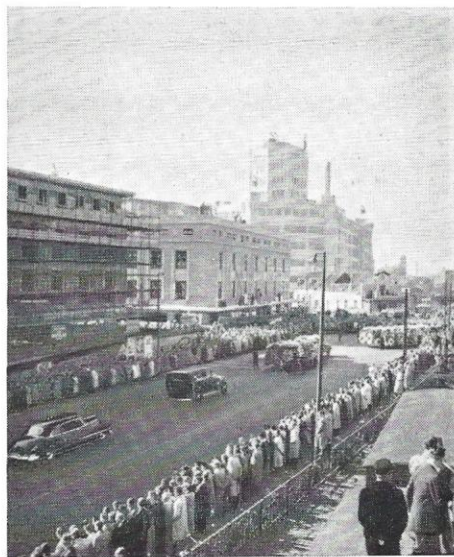
Som tidligere meddelt døde dr. A. F. Philips den 7. oktober 1951 efter i 55 år at have givet al sin energi og entusiasme til opbygningen og organisationen af PHILIPS nu verdenskendte virksomhed. Vi bringer her nogle billeder fra bisættelsen.

Kisten med de jordiske levninger af dr. A. F. Philips bæres ud af huset, hvor han har tilbragt så mange lykkelige timer med sin familie.

Eindhoven viser dr. Philips den sidste ære. Til højre ses det monument, som er rejst til minde om ham. Næsten 100.000 mennesker stod opstillet langs den 4 km lange rute til kirkegården.

Begravelsestoget ved jernbaneoverskæringen. I baggrunden ses Emmasingel fabrikkerne, som takket være dr. Philips' stærke personlighed er blevet kendt over hele verden.

LAMPEFABRIKEN

I fabriken historie indtager lampeafdelingen sin særlige plads, idet den ikke alene har gennemgået måske den største udvikling i årenes løb, men det var også den afdeling, som man først af alle traf forberedelse til at oprette.

Den 26. maj 1933 rejste et hold bestående af undermestrene Svend Aage Richter og Ejnar Jørgensen sammen med 15 piger til Eindhoven for at blive sat ind i lampefabrikationens mysterier.

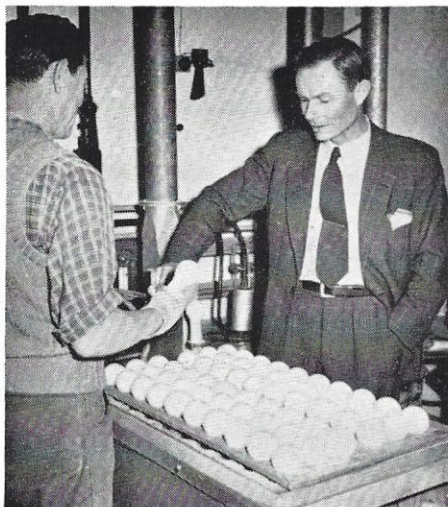
Ved deres hjemkomst primo august 1933 var de forskellige maskiner ved at blive opsat, og ultimo august påbegyndtes fabrikationen på 2 små grupper under ledelse af en hollænder J. Smit og driftsleder Ing. Bruch. Senere på året tiltrådte hr. Jan Heis, der nu er direktør for PHILIPS lampefabrik i Alexandria, i stedet for Smit, og nogle måneder derefter kom hr. P. G. van der Zalm op til assistance. Hr. van der Zalm sidder nu som direktør for PHILIPS fabrik i Arendal.

Den 28. november 1933 fik fabriken sin officielle indvielse i nærværelse af dr. A. F. Philips.

Al begyndelse er som bekendt vanskelig, og produktionen krøb kun langsomt i vejret, men det må her nævnes, at der jo er en himmelvid forskel på de fabrikationsmetoder, man dengang anvendte, og dem man følger idag. Alle lampestel blev for alle typers vedkommende monteret med hånden, og på daværende tidspunkt kendte man kun til enkeltspiraliserede lamper. I august 1934 fik fabriken sin første automatiske monteringsmaskine, på hvilken man foruden normale vacuum standardlamper også kunne maskinvikle dobbeltspiraliserede lamper, de såkaldte Super-Arga og Super-Arlita lamper.

I juli 1936 blev en af de små grupper erstattet med en hurtiggående SU-gruppe, og man var nu i stand til at producere alle de lamper, som de kommercielle afdelinger ville have, hvilket vil sige: 2,5 til 2,8 millioner om året. Kapaciteten var da ca. 20 % højere, således at vi kun i $\frac{2}{3}$ af året kunne producere på begge grupper.

I slutningen af 1938 bler hr. van der Zalm forflyttet til Norge, og den nuværende driftsleder, ingeniør Busck, blev antaget og umiddelbart derefter sendt til Eindhoven for at studere lampefabrikation.

Driftslederen foretrækker den personlige kontakt.

I marts 1939 ankom hr. Jan Walter til assistance for hr. Heis, indtil hr. Busck kom tilbage, men da krigen udbrød i september 1939, og Holland mobiliserede, blev hr. Walter indkaldt, hvorefter hr. Busck vendte tilbage til København.

Som man vil huske, blev der i efteråret 1939 indført elektricitetsrestriktioner, og efterspørgslen efter 5 DLM lamper steg i en sådan grad, at vi i november 1939 for første gang måtte etablere 2-skifts arbejde for 4—6 uger på den hurtiggående gruppe.

Da krigen kom til Danmark i april 1940, var der kun eet, der betød noget for vore kom. afdelinger, og det var luftværnslamper i alle mulige og umulige afskygninger. Fabriken flød med sorte lamper, der gav mindre lys end en cigaretgød, og vi måtte sende lamper ud til autolakerier til farvning for i det hele taget at kunne klare efterspørgslen.

Så længe vi havde forbindelsen åben med Holland, kunne vi nok klare os med materialer, men efter D-dag i 1944 var det slut med tilførslerne, og indtil krigen engang var forbi, måtte vi strække de lagre vi havde. Med kolber stillede det sig dog noget anderledes, idet de blev leveret fra den nuværende øst-zone i Tyskland.

Nu var det jo sådan dengang, at det var god kotume at strejke mindst een gang om ugen, i hvert fald når vejret var godt, og ved at sætte produktionen yderligere ned klarede vi den, men da maj måned 1945 kom, havde vi kun 100.000 kolber tilbage på lager. Den sidste sending måtte vi hente med fiskebil i februar 1945, og chaufføren måtte køre alt, hvad remmer og tøj kunne holde, for ikke at blive indviklet i „skærmydslerne“ på østfronten.

Da krigen var overstået, fik vi først rigtig kærligheden at føle med hensyn til materialer; alle PHILIPS fabriker verden over skreg på underdele, og Eindhoven var fuldkommen overbelastet med underdelsordrer, og disse vanskeligheder blev i det store og hele først overstået i 1949—50.

I maj 1946 blev hr. Heis overflyttet til Alexandria, og hr. Jan Walter kom igen, og under sidstnævnte og hr. Busck's ledelse gik lampefabriken ind i en voldsom expansion, således som det også fremgår af produktionstillene.

I efteråret 1946 startede vi første gang 2-holds skift på den hurtiggående gruppe, og produktionen pr. arbejdstime blev gradvis sat i vejret. Skifteholdsarbejdet blev opretholdt, så længe vi havde materialer nok, og når bunden var nået, kørte vi normalt, til underdelslageret igen var i orden til udvidet drift. Skifteholdsarbejdet kulminerede i et 3-holds skift i november—december 1948. I februar 1949 kom den første udvidelse, idet vi satte en ny hurtiggående gruppe i drift, men selv med den fordoblede produktion af normallamper måtte vi endda i årene 1949 og 1950 etablere et ekstra skift på en enkelt af disse grupper. I sommeren 1949 kom næste udvidelse, idet den

daværende lille gruppe for fremstilling af kerte- og kronelamper blev ombygget til dobbelt hastighed, hvilket skete i forbindelse med omlægningen af lampefremstillingen.

I maj 1949 forlod hr. J. Walter PHILIPS's fabrik og overgik til NGI, og som assistent kom hr. J. Bolling til København.

List, Ulk og fru Nielsen skal skaffe foderet til den altopslugende fabrik.

Pakningen af normallamper blev også rationaliseret i 1949 ved indførelse af automatiske pakkemaskiner, og netop disse har været af overordentlig stor værdi for os, idet den nye bølgepappakning er betydelig billigere end lukkusæsker, og pakketiden væsentlig mindre.

En glødelampe sælges jo som bekendt i dag til samme pris som for 20 år siden, og dette har naturligvis kun været muligt ved en gennemgribende rationalisering af produktionsmetoderne.

Den sidste nye udvidelse af lampefabriken er netop blevet gennemført i de sidste uger ved optagelse af dværglampeproduktion, som altså foreløbig er det sidste skud på grenen.

Lampeproduktion

Og hvad har vi så fremstillet af lamper i de forløbne år? Ja, det løber naturligvis op i nogle millioner efterhånden, med udgangen af 1951 har vi fremstillet ialt ca. 70.000.000 lamper. Vi skal forskåne læserne for gamle vittigheder om, hvor langt de rækker, når de ligger ned, men hvis der er nogle, der er interesseret i at bruge regnestok, kan de gå ud fra, at hver lampe er ca. 100 mm lang.

Ing. Bolling . . . kvaliteten overvåges.

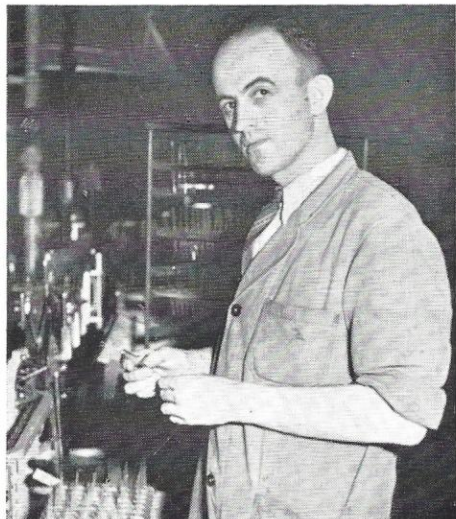
For at give læserne et billede af, hvorledes udviklingen har været, kan vi oplyse, at vi i årene har afleveret følgende lamper:

1933	297.000
1934	1.573.000
1935	1.643.000
1936	2.306.000
1937	3.108.000
1938	2.233.000
1939	3.268.000
1940	2.254.000
1941	2.179.000
1942	2.790.000
1943	2.675.000
1944	3.162.000
1945	2.272.000
1946	3.958.000
1947	5.537.000
1948	6.700.000
1949	7.800.000
1950	8.650.000
1951	8.300.000 ca.

og for 1952 regner vi med at nå op på en produktion af ca. 10—11 millioner lamper incl. dværglamper.

Organisation og personale

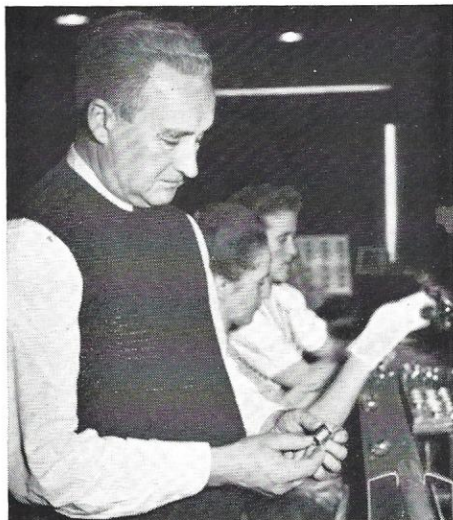
I en virksomhed, stor eller lille, skal der være en eller anden form for organisation, som nøje må afstemmes efter virksomheden, men det er naturligt, at man f. eks. på et mindre værksted klarer sig med så lille

Clausen . . . under 62.000 lamper er en dårlig uge.

og billig organisation som vel muligt, fordi en enkelt mand nemt og hurtigt alene kan overse arbejdet og træffe sine dispositioner derefter.

I en massefabrikationsafdeling som vor går denne form ikke; det ville være håbløst for ikke at sige umuligt for en enkelt mand at følge arbejdet i alle dets enkeltheder og disponere i tide. Man vil forstå, at når man i lampefabriken arbejder med kombinerede

Richter betragter kritisk een af de 40.000 sokler vi bruger daglig.

maskingrupper, således som vel de fleste af læserne har set, grupper, der kører med en hastighed af ca. 1400 lamper pr. time, skal alt klappe, ligefra fløjten lyder kl. 7 om morgenen; blot det at en enkelt gruppe ligger stille og venter på f. eks. materialer i et kvarter koster os ca. 350 lamper, og disse tabte lamper kan ikke indhentes mere og vil give et negativt udslag på F-listerne.

Nu vil man måske dertil bemærke: „Blæs på det, der er gået tabt“, men det er jo ikke det, der er spørgsmålet, næh! det, det drejer sig om, er jo netop at undgå spild såvel af tid som materialer, og det gøres ikke ved muntre talemåder eller et ligegyldigt skuldertræk. Det er derfor, man i en stor virksomhed som vor må opbygge en personalestab ikke alene af funktionærer men også af arbejdere, der kan og vil forstå, hvad sagen drejer sig om. Den „good-will“, der er nødvendig, opnås ikke ved, at der „spilles bussemand“, et venligt ord eller et lille smil til en kollega eller arbejdsfælle, som

måske netop har en „off-day“, klarer mange begreber og vanskeligheder.

At vi i lampefabriken er kommet ind på noget af det rigtige i den retning bevises jo netop af den lange anciennitet, de fleste har inden for afdelingen. „Selvfølgelig skal vi eksistere“ vil nogle vel sige, hvad der naturligvis er rigtigt, og det er vel også muligt, at der rundt omkring er skorstenene med tykkere røg, men har man fundet arbejdsglæden og rytmen på en arbejdsplads, forlader man den ikke så hurtigt. Det er nu engang begreber, der betyder meget mere, end man tror, og disse begreber skal indpodes af de ansvarlige i deres daglige dispositioner; det skal være således, at hver nyankommen hurtigt får forståelsen af, at der er en organisation bagved, der klapper, at det hele er rettet an på en sådan måde, at han eller hun, selv om tempoet måske synes hårdt, får den opfattelse, at kun gennem samarbejde og et godt kammeratskab er det muligt at befinde sig godt imellem os.

Lampefabrikens organisation er naturligvis ikke opbygget på een dag; siden vi startede i 1933, har der stadig fundet en udvikling sted i nøje samklang med expansionen indenfor afdelingen.

Driftsleder og chef for lampefabriken er ingeniør H. Busch, der som ovenfor nævnt har været PHILIPS-mand siden 1938.

Som hans nærmeste medarbejder har vi så hollænderen J. Bolling, der begyndte i Eindhoven i 1945, og har været i Danmark siden

Johs. Hansen ved gruppe 1.

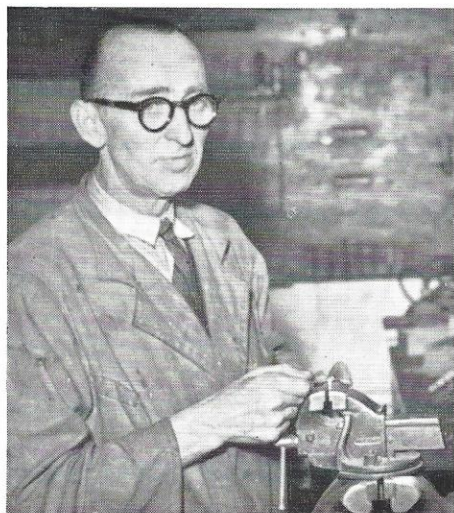
foråret 1949, og herefter præsenteres lampegrupperne i rækkefølge:

Gruppe 1: En såkaldt „high-speed-unit“ (ca. 1400 pr. time) for normale lamper, 15 t/m 150 W. Af praktiske grunde er det sådan indrettet, at den kører alle vore standardlamper i 15 og 25 W, og hvad der mangler derudover for at udnytte kapaciteten anvendes til fremstilling af gasfyldte standardlamper 40 t/m 150 W. Som leder af gruppen har vi undermester Johannes Hansen, der startede sit arbejde hos PHILIPS i 1933. Indtil 1949 var han beskæftiget ved fremstilling af radiorør (de gamle trioder og penthoder), men da denne gamle rørgruppe blev revet ned, overgik han til lampefabrikationen, samtidig med at han nu også forestår glimtænderfremstillingen.

Gruppe 2: Denne kombinerede gruppe fremstiller udelukkende kerte- og krone-lamper (ca. 1000 pr. time) samt 200 Watt-lamper.

Som leder af denne gruppe har vi lampefabrikens nestor, undermester Svend Aage Richter, der som tidligere nævnt har været ansat i PHILIPS siden maj 1933, altså før der var oprettet en fabrik her. Hr. Richter har i de forløbne år specielt været beskæftiget med fabrikation af speciallamper, og man kan roligt sige, at hvad han ikke ved om indsmeltning og pumpning af lamper er ikke værd at vide.

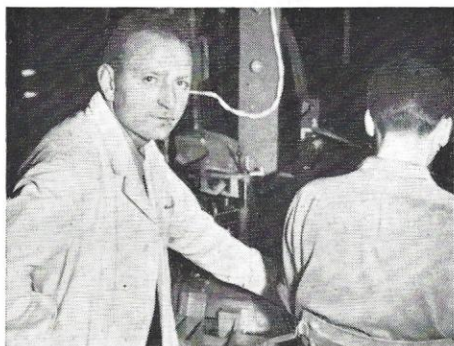
Gruppe 3: Denne gruppe har præcis den samme opbygning som gruppe 1 (ca. 1400 pr. time) og kører udelukkende gasfyldte lamper 40 t/m 150 Watt.

Mekaniker Jacobsen . . . skal jeg have kold middagsmad igen idag!!

Som leder af gruppen står undermester Lauritz Clausen, der begyndte i lampelaboratoriet i 1946, og i 1949 blev direkte beskæftiget med fremstilling af normallamper.

Gruppe 4: Dværglampegruppen er som nævnt nylig opstillet. Lederen her, under-

Kurt Jensen er nu snart på 11.000 dværglamper daglig.

mester Kurt Jensen, kom til fabriken i juli 1933 og var indtil juli 1942 bl. a. beskæftiget i lampelaboratoriet. Herefter blev han direkte knyttet til lampefabrikationen ved fremstillingen af normallamper. I den forløbne sommer var han 2 måneder i Holland for at sætte sig ind i produktionen af dværglamper, og siden september i år har han kørt denne gruppe.

For- og efterarbejde og pakkeri: Denne afdeling, der omfatter kolbeudpakning, kolbevask, indv. mattering, opalisering, sokkelisolering, farvesprøjtning og pakning af færdige lamper ledes af undermester Hans Lykke, der begyndte på kommersielt lager i september 1940. I marts 1946 blev han overført til lampefabriken, hvor han fik ledelsen af den afdeling, han har idag.

Det store antal indviklede maskiner, vi har i lampefabriken, kræver naturligvis for at arbejde tilfredsstillende en nøje vedligeholdelse.

Her er vi heldige at have en mand som mekaniker Jacobsen, som leder af reparationsværkstedet. Jacobsen har været ansat på fabriken siden 1933 og har været med til opstillingen af alle maskingrupperne.

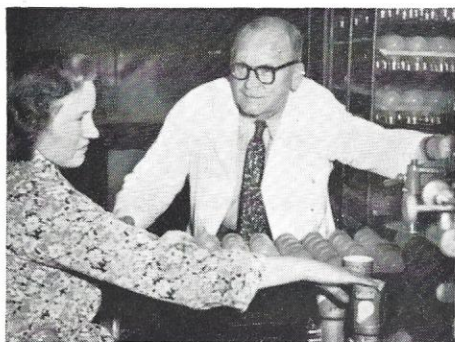
De gange, han er kommet hjem til normal spisetid, kan hurtigt tælles, idet overhaling af maskinerne først kan finde sted efter fabriken normale arbejdstid, og i perioderne med skifteholdsarbejdet har vi ofte været nødt til at hale mekanikeren ud af sengen om natten.

Lampefabrikens vigtigste hjælpeafdeling er planning-afdelingen. Som leder af denne sidder hr. Alex List, der kom til PHILIPS i maj 1934 og siden udelukkende har været beskæftiget med arbejde knyttet til lampefremstillingen.

Som assistent i denne afdeling har vi hr. Bjørn Ulk, der kom til PHILIPS i marts 1947 og straks blev beskæftiget i Planning lampe, og som nr. 3 har vi fru Kirsten Nielsen, der kom til os i juni 1949.

En planningafdelings opgave kan opfattes på mange måder, men det primære hør og må naturligvis være, at det er den afdeling, der på basis af oplysninger hentet fra de kommercielle afdelinger planlægger produktionen med fuld udnyttelse af de forhåndenværende maskiner og muligheder. På grundlag af de produktionsplaner, der udfærdiges i P. L., fremstiller lampefabriken sine produkter, og på grundlag af de oplysninger om den fremtidige produktion, der til enhver tid foreligger, disponerer afdelingen med hensyn til bl. a. materialebestillinger. Dette er i korthed en planningafdelings opgaver.

Derudover sørger P.L. for al korrespondance, der indgår til og udgår fra lampefabri-

Lykke og hans personale foretrækker maskinpakningen.

briken. Udfærdigelse af fabriktionsprogrammer og udskrivelsen af materialerne foretages af hr. Ulk. Denne udskrivning af materialer er yderst vigtig, idet der skal drages omsorg for, at underdelene er til disposition for de forskellige grupper til de nødvendige tidspunkter, idet det ikke er meningen, at undermestrene eller andre i fabriken beskæftigede skal løbe rundt efter de nødvendige materialer.

Fru Nielsens arbejde er i første række kartoteksarbejde, men derudover fører hun daglig kontrol med gruppernes forbrug af

spiraler og elektroder, således at driftslederen til stadighed er fuldt orienteret om udfald etc. etc.

En artikel om lampefabriken er ikke fuldstændig uden en omtale af det uge- og timelønnede personale.

Som tidligere nævnt har vi også her adskillige, der har været hos os i 5, 10 og 15 år, og denne faste grundstammes betydning for fabriken kan vanskeligt overvurderes.

MEDDELELSER FRA P.P.F. PERSONALE *Nyt*

Tiltrådte:

- 10. sept. 1951 fru Anne Lise Sørensen, telekomm.
- 15. sept. 1951 frk. Maud Olsen, planning apparater.
- 17. sept. 1951 frk. Birgit Hagel, indkøb.
- 18. sept. 1951 fru Tove Christensen, bogholderiet.
- 1. okt. 1951 civiling. C. Hermann, laboratoriet (vendt tilbage fra Holland).
- 1. okt. 1951 fru Gunhild Abrahamsen, telekomm. (vikar).
- 22. okt. 1951 Niels Kraiberg, assistent, kvalitets-kontrol.
- 1. novb. 1951 Ove Steinmetz Andersen, assistent, kvalitets-kontrol.
- 1. novb. 1951 Tony Gath, konstruktør, app. lab.s tegnestue.

Fratrådte:

- 30. sept. 1951 fru Tove Larsen, planning apparater.
- 30. sept. 1951 frk. Dina Ravn, indkøb.
- 31. okt. 1951 Preben Bøtke, telekomm.-afd.
- 31. okt. 1951 Paul Eli Petersen, formand, telekomm.-afd.

Tak

for venlig opmærksomhed
ved mit 10 års jubilæum.

E. Dybdal.

November - jubilarerne

Fra venstre ses:

Freddy Hansen,	PHILIPS — 10 år —	1. nov.
E. Dybdal,	ASAS — 10 år —	1. nov.
S. Funch,	PHILIPS — 10 år —	19. nov.
A. Fischer,	PHILIPS — 10 år —	1. nov.

Er De bekymret? så læs dette

Enten har du fremgang i livet eller også er du mislykket.

Har du fremgang, er der intet at være bekymret over. Er du mislykket, har du to ting at bekymre dig over, enten er du rask, eller også er du syg.

Er du rask, er der intet at bekymre sig over. Er du syg, har du to ting at bekymre dig over, enten bliver du rask, eller også dør du.

Bliver du rask, er der intet at være bekymret over. Skulle du dø, har du to ting at bekymre dig over, enten kommer du i Himlen eller også til det andet sted.

Bliver det Himlen, er der intet at være bekymret over. Kommer du til det andet sted, får du så travlt med at shake hands med alle dine gamle venner, at du ikke får tid til at blive bekymret.

Hold derfor op med at være bekymret.

*(Fra Dale Carnegie's bog
"Lev livet uden bekymringer")*

Spredte træk fra en rejse i

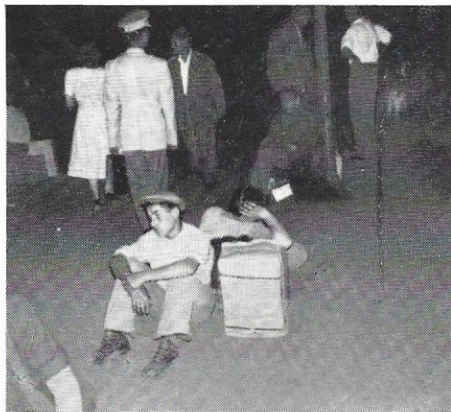
JUGOSLAVIEN

Som et led i studiet plejer afgangsklassen for udenrigshandelsstuderende ved handels-højskolen som optakt til næstsidste semester at foretage en udenlandsrejse, dels for at foretage markedsanalyser, dels for at opfriske eventuelle sprogkundskaber og ikke mindst for at give de studerende lejlighed til at udvide deres horisont ved at se sig lidt om i verden. I år besluttede man at besøge Titos Jugoslavien, som syntes at byde på visse ting, der var værd at kigge nærmere på, ikke mindst fordi al handel, herunder også udenrigshandelen, var nationaliseret og dermed så forskellig fra det, vi er vant til på denne side jerntæppet. Rejsen blev tilrettelagt af de studerende selv i meget nært samarbejde med den jugoslaviske studenterorganisation, som på hele turen i J. stillede en student til vor rådighed som guide. Efter udfyldelse af 117 forskellige formularer, diverse viseringer og valuta-transaktioner startede vi 21 deltagere med tog fra København om aftenen den 23. august. Rejsen gik via Hamburg, München, Salzburg direkte til den store industri- og handelsby Zagreb, hvor vi foretog vore første studier i marken, idet vi her besøgte to af landets største import- og eksportfirmaer. Nogen egentlig fornemmelse af, at man passerede et jerntæppe havde vi ikke, idet paseftersyn ikke i nogen væsentlig grad adskiller sig fra det, man udsættes for i Padborg, medens tolderne ikke så meget som efterså en eneste kuffert. Man kommer ind i J. fra Østrig ved at køre under Karavankerne igennem en 8 km lang tunnel, og selve landskabet er på begge sider af bjergkæden ganske ensartet. I Zagreb blev vi modtaget af vor guide, som på hele rejsen sørgede udmærket for hotelophold og forplejning. Turen gik fra Zagreb via Beograd til Sarajevo og dernæst ud til Adriaterhavet til Dubrovnik, det gamle Ragusa, hvorfra vi sejlede langs kysten op til Fiume.

Ved besøget på virksomheder og samtaler med officielle instanser fik vi et udmærket indtryk af hele handelens, specielt udenrigshandelens organisation, jeg skal dog her kun nævne så meget, at man klog af skade fra nationalisering af alle virksomheder lige efter magtovertagelsen er gået tilbage til en

slags demokratisering af de økonomiske liv, hvilket bl. a. gav sig udslag i, at man fra socialiserede bedrifter gik over til korporative virksomheder.

Det, der gjorde mest indtryk på os, var den åbenhjertighed og den beredvillighed til at gå ind på vore synspunkter, vi mødte hos de ledende folk for disse virksomheder, af hvilke langt de fleste var overbeviste kommunister. Vi fandt kun meget lidt af forstokket og doktriner partidisciplin. Man var alle vegne villig til at give os oplysninger om de problemer, vi berørte, man forsøgte ikke at skjule noget eller stikke os blår i øjnene, vi kunne færdes hvor vi ville og tale med hvem, vi mødte, selv en stor fabriksvirksomhed blev vist os uden noget forbehold. Man var meget lydhør overfor

Fra banegården i Zagreb.

kritik og skam ikke uvillig til at indrømme, at ikke alt var som det skulle være, særlig på det økonomiske område. Men man henviste til, og ikke helt med urette, hvilke uhorste lidelser og ødelæggelser J. havde været igennem under anden verdenskrig, hvor 1,7 mill. mennesker blev dræbt, 400.000 bøndergårde ødelagt, 45 % af jernbanenettet sprængt i luften, 40 % af industrien gjort ubrugelig og samtlige mineskakter sat ud af funktion o.s.v. At dette må sætte sine dybe spor mange år efter er jo indlysende.

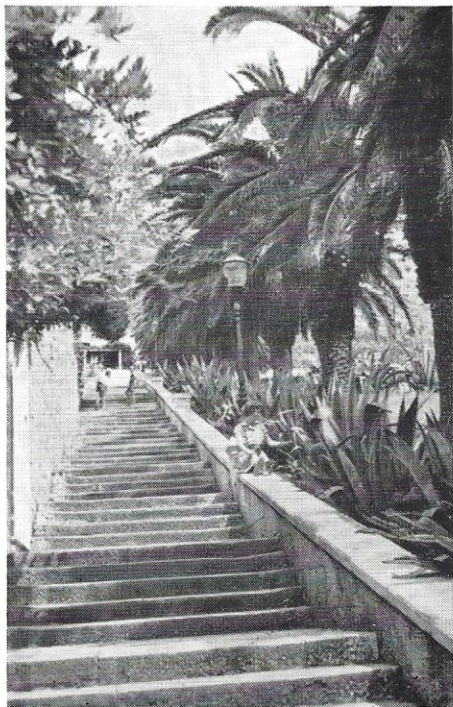
Havnen i Dubrovnik.

Leveomkostningerne var meget høje, men en direkte sammenligning med vore forhold er vanskeligt, da så mange andre ting spiller ind. Alting var meget dyrt, et par sko, som ikke engang tålte sammenligning med de i sin tid så sørgeligt berømte hjemlige maksimalsko, koster en arbejder en $\frac{1}{2}$ måneds løn.

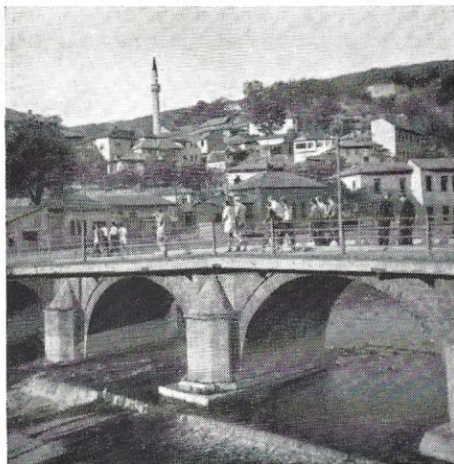
For en dårlig skjorte må han give en uges løn og ligeledes koster et par nylonstrømper en ung piges hele ugeløn. Mange af de ting, som vi regner som hørende til dagliglivets små fornødenheder (bl. a. W.C.-papir), var overhovedet ikke til at få, og de fleste af de industrivarer, man kunne købe, var af en miserabel kvalitet. En ganske almindelig $4\frac{1}{2}$ rørs super radiomodtager kostede ca. 2500 kr. Men folk dernede stiller ikke de samme krav til tilværelsen som vi, man har heller ikke de samme fornødenheder. Til gengæld bestiller man heller ikke så meget, lever i det hele taget livet lidt lettere og mere ubekymret, tit har man indtryk af, at man slejnter gennem tilværelsen på en yderst behagelig måde. Man kan ikke beskylde det jugoslaviske folk for at være blåøjet og virkelighedsfjernt, men man tager nu engang med typisk sydlandsk mentalitet ikke så tungt på tilværelsen som vi mere jordbundne nordboere. På mange måder en yderst charmerende måde at leve livet på. Arbejdstiden på kontorer og i butikker samt børnenes skolegang begynder kl. 6 om morgenen. Fra kl. 12 til en 4—5 stykker holder man så siesta på grund af varmen og tager så fat igen et par timers tid mellem 4 og 7 aften.

Fra Zagreb tog vi via Beograd til Sarajevo med nattog — i det hele taget rejste vi mest om natten for at have så mange af de lyse timer til vor rådighed som muligt. Togene og trafikken er et kapitel for sig. Jeg vil nøjes med at sige, at det at rejse med tog i J. hører til en af de ubehageligste sider af tilværelsen dernede —

for en udlændig, vel at mærke. For jugoslaverne syntes det nærmest at være en folkeforlystelse, og der udviklede sig på banegårde og perroner samt i de fantastisk overfyldte tog et ganske ubeskriveligt folkeliv. For at dæmpe op for den store rejselyst har man fornylig forøjet billetpriserne med ikke mindre end 400 %. Kupeerne var meget snavsede, og som en gylden regel satte vi flitsprøjten i gang inden vi placerede os selv og vor bagage derinde, hvilket ikke blot fordrev eventuelle små husdyr, men også mulige alt for dristige jugoslaver, som havde tilladt sig at indtage plads i vore reserverede kupeer. Så megen renlighed kunne de ikke ta'. Sarajevo bærer stadig præg af orient, muezzinen råbte sit Allah il Allah fra minareten, og de rettroende muhammedanere bøjede nakken i retning mod Mekka og fremsagde deres bønner, idet de samtidig udførte gymnastiske øvelser, der ville have frydet selve kaptajn Jespersen. Vi fik lov til at komme ind i byens største moskee, endda uden at ta' skoene af, idet vi højtideligt måtte love at holde os på en for det specielle tilfælde

Fra en park i Dubrovnik.

Sarajevo.

udrullet løber for ikke med vore vantrøtær at nedkalde Allahs vrede over vore syndige hoveder. Moskeen gjorde et overvældende indtryk på os med sin stilrene og ganske enkle dekor, og man kunne ikke fri sig for at drage en sammenligning med vore egne og ikke mindst catholicismens overbehangte kirker, en sammenligning der absolut ikke faldt ud til ugunst for moskeen. Og sikke tæpper — lige fra kæmpestore persere til diminutive bønemåtter i de skønneste farver, overalt på gulv og vægge, repræsenterende en uhyre formue, især hvis man kunne bringe dem på markedet herhjemme.

Ud til Adriaterhavet kom vi efter en fjorten timer lang togrejse gennem vildt forrevne bjerglandskaber, hvor Titos partisaner under krigen søgte tilflugt og bekæmpede okkupanterne. Vi gjorde herude et hårdt tiltrængt ophold på et par dage i det underskønne Dubrovnik og startede så herfra på vor to-dages sejltur langs Adriaterhavskysten via krigshavnen Split op til Fiume eller Rijeka, som den hedder idag, J.s største eks- og importhavn.

Herfra gik rejsen til Ljubljana, idet vi undervejs var nede i Europas største drypstengrotte, Postojna-grotten, som har over 24 km lange underjordiske gange med fantastiske drypstensformationer. Under krigen ligeledes et yndet partisanopholdssted.

Spændingsfyldt med nye indtryk, gode og mindre gode, fra et land, som prøver på at gå sine egne veje og som har nået meget, hvilket må anerkendes uanset om man kan li' systemet eller ej, nåede vi hjem igen om aftenen den 10. september.

C. S.

Hjemmeværnet

holder øvelse

S. Schou fra „mørklægnings-kompagniet“.

Det er kun tilsyneladende at hjemmeværnsfolkene på dette billede bider i græsset. — I virkeligheden ligger hver mand med fingeren krummet om aftrækkeren og alle sanser spændte.

BESØG I DOLLYWOOD

Dollywood ligger slet ikke i U.S.A., som man kunne fristes til at tro, men i Holland, nærmere betegnet i Amsterdams sydlige udkant. Om end ikke Dollywood er det officielle navn, så kan man dog alligevel komme til det rigtige sted, selvom man kun udslynger adressen: „Dollywood“ til en amsterdamsk taxachauffør.

For alle i Holland ved, at Dollywood er Joop Geesink's films-studier, dér hvor han laver sine PHILIPS reklamefilm.

Chefen tager imod derude. Det er Mr. Joop Geesink selv, en stor godmodig mand med spillende øjne og et hjerteligt væsen. Han præsenterer sin broder, Wim Geesink, som er filmproduktionens chef. Medens Joop tager sig af forretningerne i ind- og udland og opretholder kontakten med filmkøberne, så arbejder Wim på „hjemmefronten“. Det er to meget optagne mænd, men vældigt flinke. De startede i 1942 med at producere en lille tegnefilm for de hollandske jernbaner. Nogle år senere knyttes

kontakten mellem Mr. Geesink og PHILIPS i Eindhoven, og resultatet var en række reklamefilm for både PHILIPS lamper og PhiliShave. Disse film blev imidlertid beslaglagt af tyskerne inden krigen holdt op, og da freden kom, måtte Geesink næsten begynde forfra og havde tilmed en masse valutavanskeligheder dels med at få lov til at importere råfilm fra udlandet, dels med at eksportere færdige film til udlandet.

En af hans film blev imidlertid prisbelønnet ved en film-festival i Bruxelles, og dette gav ham nyt håb. Nu er Geesink næsten overbebyrdet med arbejde, og Dollywood's lokaler begynder at blive for små.

Som De allerede har hittet ud af, så er navnet „Dollywood“ en hentydning til de „filmstjerner“, der benyttes. Det er nemlig alle sammen små dukker på en 10—20 cm højde. Der findes i massevis af dem på lager: kinesere, indianere, cowboy's, flyvere, sørøvere, musketerer, dirigenter og orkestermedlemmer. Såvel dukkerne (alle med

bøjelige arme og ben og reserve-hoveder med forskellige ansigtsudtryk), som alle klæderne og dekorationerne tilvirkes på eget atelier.

Geesink's sidste arbejde for PHILIPS er foreløbig også hans største arbejde i det hele taget. Det er en reklamefilm for radio — og hvilken reklamefilm! — Til den er anvendt 200 forskellige dukker, 5.000 dværglamper, dekorationer i form af snurrende karusseller, rullende trapper, rutschebaner, sangerindetelte o.s.v. Det hele udgør eet stort Tivoli, opbygget på et areal så stort som et dagligstuegulv.

Men hvordan kan Geesink så gøre hele dette sceneri levende? Jo, det gøres på følgende måde: Han tager først eet billede af en dukke, derefter bevæger han f. eks. dens ene arm en ganske lille smule. Så tager han et nyt billede, retter igen på armen, tager et billede o.s.v. Hvad der svarer til 1 sekunds spilletid i den færdige film, betyder 24 optagelser og ligeså mange korrektioner af dukkens stilling.

Filmen, der omtales her, hedder „Kermesse Fantastique“, og den består af mere end 15.000 enkelte camera-optagelser. Den er i farver, og den er aldeles pragtfuld.

Om vi her i landet kommer til at stifte nærmere bekendtskab med den, kan ikke siges, men vi kender i hvert fald den morsomme reklamefilm „De 3 musketerer“, som blev kørt i biografene over hele lan-

det for nogle år siden. Også den film var lavet som en dukkefilm, en filmart, der i kraft af sine kunstneriske muligheder og appelleren til fantasien i fremtiden vil få større og større betydning inden for produktionen af kortfilm. Og når det er sådan, er det først og fremmest brødrene Geesink's skyld.

Honnør for dem.....

...som melder sig til K.M.

Til oplysning for dem, der ikke ved, hvad K.M. betyder, så er det en forkortelse for det kvindelige korps „Kvindelige marinere“.

„Kvindelige marinere“ er en upolitisk, frivillig organisation, tilsluttet søværnet, og som har til formål at uddanne danske kvinder til at assistere søværnet med opgaver, der er aktuelle nu, og med opgaver, der kan melde sig i fremtiden. Tanken med oprettelsen af dette korps er i en given situation at råde over så mange veluddannede kvinder som muligt, at disse kan udføre det arbejde, som ellers ville kræve en mand, hvorved han kan frigøres til tjeneste, der direkte angår selve forsvaret.

„Kvindelige marinere“ er inspireret af og opbygget på samme linie som det engelske „W.R.E.N.S.“, der under den sidste ver-

denskrig ydede en storslået indsats i det engelske forsvar. Det er endog efter krigen blevet udtalt, at uden de aktive kvindelige korps havde England aldrig vundet krigen.

Selv om K.M. pålægger sine medlemmer visse pligter, byder det på så store goder, at enhver med fordel kan træde ind i det. Der udvikles nemlig et kammeratskab og en samhørighedsfølelse, som man ellers sjældent finder. Og så bliver man absolut ikke dummere af at være K.M.er — tværtimod!

Selve uddannelsen består af en grundskole, der varer i ca. 3 måneder, og derefter kan man begynde forskellige specialtjenester.

Selve grundskolen er temmelig krævende, idet man i løbet af forholdsvis kort tid skal lære en masse. Men det er gjort med vilje, for at man kan se, om der er „det rigtige stof“ i pigerne. De skal derigennem vise, at de har udholdenhed, „den rette glød“, og at det virkelig er deres dybe alvor at gøre en aktiv indsats for vort land.

På grundskolen gennemgår man et samaritterkursus, tager idrætsmærket, får indsigt i en masse samfundsmæssige forhold, som de fleste er delvis ukendte med, bliver bekendt med forholdene inden for vort forsvaret, lærer at håndtere et skydevåben, lærer at ro, kommer med på orienteringsture o.s.v. os.v.

Det er en vældig interessant tid, man oplever på denne skole, og alt foregår i et muntert kammeratskab. Undervisningen foregår om aftenen. Efter at K.M. er blevet direkte tilsluttet forsvarsministeriet, udleveres uniformen gratis.

Når således de første 3 måneder er vel overstået, kan man tage det mere med ro, hvis man ønsker det. Så er man kun pligtig til at stille til øvelse 10 søndage om året fra kl. 9—14, og man behøver kun at uddanne sig i 1 speciale. De 10 årlige øvelser bevirker bl. a., at man ikke glemmer, hvad man har lært, og samtidig kan man holde kontakten vedligehold med kammeraterne.

Men selvfølgelig er det ikke meningen, at man skal sige stop her, for nu byder K.M. på helt andre muligheder. Der er næsten ikke grænser for, hvad man nu kan lære. Man kan bl. a. uddanne sig i: Motorbåds-tjeneste — chaufførtjeneste — motorcykel-ordonnans — orientering og terrainsport — radar og plotter — radiotelegrafi — orkester — samaritterkolonne — meteorologi — forplejningstjeneste — meldetjeneste af forskellig art — for blot at nævne nogle specialer.

De vil af ovenstående have set, at K.M. er et korps, der byder sine medlemmer me-

get store fordele. Til gengæld kræves der præcision, pligtopfyldenhed og ansvarsfølelse, men den, der ønsker at udvikle sin karakter og sine evner til gavn for fremtiden, vælger ikke galt, når hun vælger at blive K.M'er og fremfor alt, hun vil derigennem blive i stand til at yde sin indsats over for sit land, hvis det skulle blive nødvendigt.

K. M. 725

P.S. Vi har indbudt en af lederne af K.M. til i begyndelsen af det nye år at komme ud i „Industrigården“ og give en kort orientering om K.M. og samtidig nogle rent praktiske oplysninger.

Skriv en tekst!

Denne tegning har vi fundet i et amerikansk blad, men vi har desværre forlagt teksten.

Skriv en tekst, der passer til tegningen, og send den til PAP-æskens redaktør, H. Kristiansen, inden 1. januar 1952.

Forfatteren af den bedste tekst får en lille præmie.

Er det synd for direktøren?

● Ved Stockholms Handelsbøjskole har man fornylig afsluttet en stor undersøgelse af, hvad direktørerne bestiller. På grundlag af et omfattende materiale, har man fundet ud af:

- a t direktøren først og fremmest er manden, der taler. 65—90 % af arbejdstiden går til konferencer, møder etc.
- a t op til halvdelen af arbejdstiden er direktøren optaget med møder uden for virksomheden eller af rejser.
- a t direktørens dårlige samvittighed er, at han ikke kommer nok rundt i virksomheden og inspicerer.
- a t grunden er den, at møderne og rejserne i mange tilfælde betragtes som noget forbigående, selv efter at opgaverne er blevet af permanent karakter.
- a t direktøren kort og godt må slide i det ligesom vi andre og slet ikke kan leve op til den opfattelse, vi har fået af ham gennem vittighedsbladene.

Men sådan er der jo så meget!

Forskellen på firben og mennesker er blandt andet den, at førstnævnte i visse situationer taber halen, sidstnævnte hovedet.

★

En anstændig pige løber aldrig efter en mand, hævder Army and Navy Journal.

— Men, tilføjer avisen, en musefælde løber heller aldrig efter en mus.

De gamles bedrifter

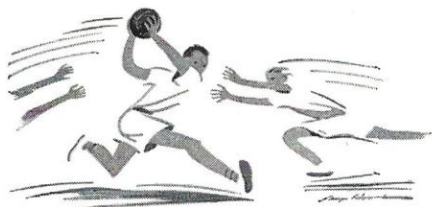
Er De 40 år, og synes De, at De ikke har nået ret meget her i verden, så vær ikke ked af det. Der er god tid. 46 % af skelsættende bedrifter i verdenshistorien er udført af mænd og kvinder mellem 45 og 65.

Er De 70, så giv alligevel ikke op. 10 % af store ting, øvet til menneskeheds gavn, er kommet fra folk mellem 70 og 90.

Vi bringer **SPORTEN**

Håndbold

Vi er nu i fuld gang med turneringen, idet vort 1. hold har spillet tre kampe, hvoraf de to første kampe blev vundet med 11-5 og 6-3 over henholdsvis Gentofte rådhus og B.P., så vi regnede så småt med at vinde A-rækken, men endnu er ingen træer vokset ind i himlen, og i vor næste kamp mod „Spritte“ fik vi en forhåbentlig gavnlig lektion, vi tabte med 4-7, efter en kamp, hvor vi måske nok spillede under vor sædvanlige standard, — dette skyldes sikkert også, at D.D.S.F. spillede så stærkt, at vi først kom i gang, da vi var bagud med 1-4, vi nåede op på 4-4, da der manglede 3 minutter. Nu troede vi, at vi havde dem, men ak! — nu viste Poul Otto & co., hvad de dueede til, og det blev altså til yderligere 3 mål.

Dette nederlag, der var vort første i turneringen siden marts 1949, gav det udslag, at hele holdet tog så hårdt fat i de næste træningstimer, at foreløbig er 3 mand sat ud af spillet på grund af dårlige ben og fingre.

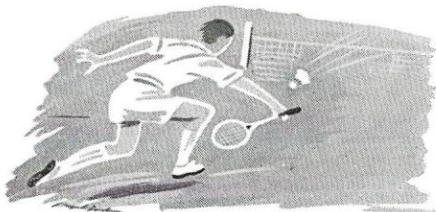
Vort andet hold har også spillet tre kampe, der alle er endt med nederlag, — de to første yderst knebent. Det sidste derimod kan vanskeligt bortforklares. Holdet spiller nu ikke så dårligt, at det ikke vil kunne få points i den resterende del af turneringen, blot de ikke lader sig slå ud af det sidste store nederlag.

Badminton

I den forløbne del af turneringen er det ikke gået godt for PAP. Vort A-række hold har spillet to kampe, som begge er tabt; her kniber det i uhygge-

lig grad med at skaffe spillere, der er blot nogenlunde stærke.

D-række holdene har begge spillet een kamp, — holdet i pulje I tabte, medens det andet hold vandt — blot det nu fortsætter.

Kampene i badmintonturneringen spilles alle i den nye Knuthenborg-hal, som Unionen erhvervede i august måned i år. Koncernen har støttet erhvervelsen — både kontant og ved anskaffelsen af belysning og højtaleranlæg, så vi skulle sagtens kunne tillade os at vinde bare nogle af vore kampe derude.

Langdistanceskydningen sommeren 1951

I det følgende gives en oversigt over sæsonen 1951.

Vi lagde ud den 1. onsdag i april måned og fortsatte hver onsdag sommeren igennem med den sidste skydedag den første onsdag i september på banerne ved Artillerivej. Vejret var, med ganske få undtagelser, det bedst mulige. Dette gav sig også udslag i, at de opnåede resultater er de bedste, PAP endnu har opnået i de 4 år, vi har dyrket skydning inden for sportsafdelingen.

Deltagelsen har været noget mindre end årene før, men til gengæld har mø-

deprocenten hos de tilmeldte været meget stor. Det er vort håb, at vi til næste sæson deltager med mange flere skytter, da en hel del kolleger, der har indmeldt sig i hjemmevernet, har fået personlig erfaring for, hvor interessant skydesporten i virkeligheden er. Der er den forskel på skydeuddannelsen i hjemmevernet og i skytteforeningen, at medens man i hjemmevernet højest får lejlighed til at afgive en halv snes skud engang om måneden, så kan man i skytteforeningen skyde lige så mange skud som ens tid og pengepung tillader. Det kan i den forbindelse fortælles, at vi, der skyder inden for PAP, afgiver mindst 13 skud engang hver uge. Det gælder vel nok mere her end inden for andre sportsgrene, at øvelse gør mester.

Som nævnt har sæsonen været god. Foruden den ugentlige skydning har vi deltaget i alle de konkurrencer, som H.K.B.U. har arrangeret, først og fremmest kampen om den af Crome & Goldsmidt udsatte statuette, der tilfalder den klub, som i løbet af 3 skydninger sammenlagt har opnået det højeste antal point. Vinderen blev Telefonhuset med ialt 1894, TI vandt også sidste år. PAP opnåede 1722 og blev nr. 9 af ialt 12 klubber som fuldførte skydningen. Dette resultat lyder måske dårligt, men ser man på de enkelte resultater, er forskellen ikke så stor. Der var imellem os og nr. 3 kun en difference på 44 points, medens nr. 10 havde 77 points mindre end vi. Der er ingen tvivl om, at vi næste år nok skal nå højere op.

Endvidere har der været afholdt enkeltmandskonkurrence i de forskellige klasser. I klasse 5 blev B. Gram nr. 4 med 120 points for 15 skud i 3 stillinger, kun 1 point efter nr. 1. I klasse 2 R. Dahlin nr. 1 med 81 points for 10 skud i 3 stillinger og i klasse 1 S. Schou nr. 2 med 81 points for 10 skud liggende.

Tirsdag den 19. juni havde vi arrangeret en match med Korps Ågesen. Det var med lidt betænkelighed, vi gik med hertil, da det efterhånden var sivet ud, at K. Å. var ret stærke, men vi gik til opgaven med godt humør, og det gik meget bedre end ventet. Det var aftalt, at hver klub måtte stille med så mange mand, man havde lyst til, men at kun de ti bedste resultater gjaldt i konkurrencen.

Da de 7 bedste på hvert hold havde afgivet deres skud, førte PAP med 16 points, så det tegnede lovende, men des-

være, de 2 næste fra os skød langt under, hvad de plejede, således at slutresultatet blev K. Å. vandt med 736 points mod vore 699.

Der var udsat præmier til de 4 bedste samt en holdpræmie. Denne tilfaldt K.Å.

I de enkelte resultater besatte PAP 1. og 4. pladsen, ved H. Lykke og A. Fischer, med henholdsvis 92 og 90 points. K. Å. besatte 2. og 3. pladsen med 91 og 91 points.

Som det sikkert vil være bekendt, har PAP udsat en vandrepræmie til den bedste PAP-skytte. Sidste år blev pokalen vundet af A. Fischer. Efter de 2 første skydninger i år førte Dahlin, tæt fulgt af Fischer og Lykke, og de fleste så allerede Dahlin som vinder, men ved den sidste skydning skød Fischer som en „engel“ og røg langt foran Dahlin, således at Fischer atter vandt den i år; det havde nu også været synd for ham, for hvorledes skulle han uden pokalen kunne nyde sit daglige kvantum vand til middagsmaden.

Den 22. august afholdtes unionsmesterskaberne for hold, her deltog PAP i klasse B, og vore 5 mand opnåede ialt 359 points, kun 3 points efter nr. 1 AUB, der fik 362. Den 29. august var der unionsmesterskaber i individuel skydning; vi havde skytter i klasse 4—3—2—1. I de to første opnåede vi ingen placering, derimod gik det meget bedre i de to andre. I klasse 2 (10 skud i 3 stillinger) blev Dahlin nr. 3 med 79 points af 21 deltagere. I klasse 1 (10 skud liggende) blev Hågensen nr. 2 med 87 points af 19 deltagere.

Ved den sidste skydning var der arrangeret handicapskydning, og der var udsat 3 præmier, som vandtes af B. Gram med 95,8, P. Hansen med 95,8 og A. Fischer med 95,4 points.

Endelig har følgende skytter i løbet af sæsonen opnået resultater, der berettiger dem til næste år at skyde i en højere klasse.

Fra klasse 1 til 2 er oprykket A. Walther med 427 points, S. Schou med 425 points og K. Hågensen 414 points. Disse 3 har fået skytemærket i stål. Fra klasse 2 til 3 er oprykket A. Fischer med 525 points og R. Dahlin med 499 points. Disse 2 har fået skytemærket i bronze.

Efter langdistanceskydningens ophør, har der været lejlighed for skytterne til at fortsætte træningen ved at deltage i kortdistanceskydningen, der afholdes hver onsdag i Fa. E. Sommers lokaler.

Tilslutningen har ikke været så stor, som håbet. Til gengæld har vore skytter klaret sig fint, idet R. Dahlin, H. Lykke og E. Jacobsen har været udtaget til en kapskydning mod Humlebæk skyttelag.

Såfremt andre kunne tænke sig at deltage i kortdistanceskydningen, opfordres disse til at henvende sig til R. Dahlin, lokal 310, som med glæde vil give alle nødvendige oplysninger.

Har De noget imod, hr. Møller, at jeg i et par dage bryder Deres effektiviseringssystem, der er en hel del ting, jeg så gerne vil have fra hånden.

FJERNSYN

Der vil snarest muligt blive arrangeret demonstration af fjernsyn for personalet.

—
Nærmere meddelelse vil fremkomme.

HVORFOR

**falder
facadepudset ned**

?

Een og anden har sikkert i den sidste tid været lidt nervøs for, at de gentagne nedstyrtninger af facadepuds på Industrigården ligefrem skulle gøre det farligt at færdes i ejendommens gård eller på fortovet udenfor. Vi betragter det også som en lykkelig omstændighed, at der ikke skete nogen skade på mennesker, da de to store pudsflader faldt ned i henholdsvis oktober og november måned.

Straks da den første nedstyrtning fandt sted, alarmerede vi vore bygningssagkyndige. Ingeniører, arkitekter, bygningsautoriteterne, Teknologisk Institut m. fl. besigtigede forholdene. Der blev udtaget prøver af facadepuds, isoleringsmaterialer m. v., kemiske analyser, trykprøver og alle mulige andre prøver blev foretaget. Og imens skete den anden nedstyrtning. For ikke at løbe nogen som helst risiko gav vi derefter omgående ordre til, at hele facaden straks skulle gås omhyggeligt efter. Og hvis der var blot en lille mulighed for, at puds ville falde ned, da skulle det med det samme hugges ned. Dette blev gjort, og herefter mener de sagkyndige ikke, at der skulle være fare for yderligere nedstyrtninger.

Arsågerne er, mens disse linier skrives, endnu ikke helt klarlagt. Imidlertid er de antagelig at søge i spændingsforholdet mellem jernbetonkonstruktionen og den ydre facadebeklædning. Den varierende adhæsion mellem de forskellige materialer har fremkaldt revner i pudslaget efterhånden som huset har „sat“ sig. Disse revner har i forbindelse med indtrængende vand og antagelig en dårligere kvalitet puds end ønskelig givet mulighed for nedstyrtning af hele flager puds.

Der er imidlertid hidtil og vil fortsat blive gjort, hvad der er muligt for at undgå ulykker af enhver art.

**En glædelig jul og et godt og heldbringende nytår
ønskes PAP-æskens læsere af
PAP's bestyrelse og PAP-æskens redaktion.**

PAP-æsen: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: B. Jønsson, Rud Jeppesen og John Petersen.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Hansen.